

På et eller andet tidspunkt bliver de allerfleste opdræt ramt af sygdom.

Susanne Qvick beretter her om, hvordan hun oplevede det, da hendes katte fik ringorm og om hvordan hun valgte at behandle sygdommen.

Af Susanne Qvick

Hjælp.....jeg har fået ringorm

Med denne artikel, vil jeg fortælle om "sygdommen" ringorm, og om de konsekvenser det har givet os og vores katte.

På trods af navnet, er ringorm en svampeinfektion. En svampeinfektion, der angriber mange pattedyr, katte som mennesker. Ringorm lever på hårene og i hårrødderne og er særdeles smitsom, og skal derfor behandles omgående.

Hos katte ses ringorm som pletter med skæl og rødmen i kattens ører, hoved og poter. Man bliver ofte opmærksom på problemet, når man opdager de rødmende pletter i ørerne.

Herefter bør man straks søge dyrlæge, som enten kan belyse de angrebne områder med ultraviolet lys, da nogle af svampene er flourescerende, eller tage prøver til laboratorieundersøgelser. Sidstnævnte er den eneste sikre. Påvises ringorm er det uhyre vigtigt straks at gå i gang med intensiv behandling.

Som uerfaren "ringormlidende" opdrætter, gik der næsten en måned inden jeg fandt ud af, at det rent faktisk var ringorm mine katte havde fået. Jeg havde spurgt til højre og venstre, dyrlægen inklusiv,

hvad det var for røde pletter min killing havde fået i ørerne. Alle slog det hen med, at det var fordi katten legede voldsomt med en anden killing, og de under legen bed hinanden i ørerne.

Men så fik den anden killing også røde pletter, som kløede. Så blev jeg klar over at noget var helt galt, og søgte dyrlæge. Det skal lige siges, at vi i denne periode, deltog på verdensudstillingen, uden nogen råbte "vagt i gevær". Jeg håber, ingen blev smittede!

Vi gik herefter i gang med loppemidlet "Program Vet". Behandlingen foregår således, at man ved opdagelsestidspunktet, doserer dobbelt dosis og en måned efter med almindelig dosis.

Vi gav derfor alle kattene dobbelt dosis "Program Vet" inklusive min drægtige hunkat, som skulle føde en uge senere. Vi "bombede" tillige hele huset med svampebekæmpelsesmidlet "Funga Floor Smoke". På dette tidspunkt havde mine to angrebne killinger tydelige runde plamager på ørerne.

Der gik ikke lang tid før de angrebne områder tabte hårene og helede fint op. Der var ikke flere angreb, og vi var

nu spændte på, om de nyfødte killinger fik ringorm.

Så skulle vi i gang med anden behandling, som jo var en normal dosering "Program Vet". Stadig ingen ringorm, så vi tilmeldte kat til udstilling i Kolding og fik alle kattene testet hos dyrlægen, som var meget optimistisk. Desværre var prøven positiv.

Så måtte vi jo prøve noget andet. Vi fik "Sporanox", en humanmedicin af de dyre slags!! En kapsel rækker til 20 kg kat, så det var med at holde tungen lige i munden, når der skulle medicineres. Men jeg puttede granulatet på en lille klat smør, så det var nemt at få i kattene. Behandlingen skulle nu foregå således, at kattene først skulle vaskes i en klorhexadin-indeholdig shampoo, derefter skulle de have "Sporanox" en uge. Så vaskes og en uge fri for medicin. Så vaskes og medicin osv. indtil de havde fået medicin i 4 uger. Herefter skulle huset "bombes" igen.

På trods af at vi har ringorm, har vi været heldige. Kun to af vores katte har været angrebne. Vores killinger har ikke, som forventet, fået ringorm, men de er ikke salgsklare, førend vi har en raskmelding fra dyrlægen på alle kattene. Vi har i denne periode fået en ny killing fra

Klingeskov's i huset, som betød en forlænget karantæne på 6 uger, som man også har skullet forholde sig til.

I skrivende stund og 6000 kr. fattigere venter jeg på svar på min anden test hos dyrlægen.

Foruden de store økonomiske omkostninger og al besværet, har der været andre konsekvenser.

Jeg synes andre katte-folk har haft ufattelig travlt med mine ringorm. Jeg ved kun alt for godt hvor træls, det er at få ringorm, men at man samtidig skal kæmpe mod folks uvidenhed og ondsksfulde sladder, synes jeg ikke er rimeligt.

Da jeg tilmeldte udstillingen i Kolding, varede det ikke længe, før jeg havde en anden udstiller i røret, som meddelte mig, at vedkommendes katte ikke skulle sidde i udstillingsbur

ved siden af min kat. På det tidspunkt blev jeg meget stødt over dette, men kunne kun sige, at havde jeg en raskmelding fra min dyrlæge, og min karantæne derved var ophævet, var det sådan set vedkommendes problem. Set i bakspejlet, er jeg nu glad for at vedkommende sagde det direkte til mig, som ikke andre har haft mod til!

Jeg fik desværre ikke denne raskmelding, og kunne følgende ikke udstille kat i Kolding. Men eftersom der var en del interessante katte på netop denne udstilling, bad jeg Katteklubben, som også er min egen hovedklub, om lov til at være tilskuer på denne udstilling. Det var der ingen problemer i, jeg fik bare svaret: "Er det dig eller kattene der har ringorm?".

Altså tog vi til Kolding som tilskuere, det skulle vi aldrig ha' gjort! Så kørte møllen.

Der blev snakket disciplinærnev, og „jeg skal komme efter dig“.

Summa summarum er, at jeg synes, det har været utrolig hårdt med den hetz, det efterhånden er blevet til, fordi man er så uheldig, at få ringorm. De fysiske og økonomiske konsekvenser er svære nok, men de psykiske er næsten de værste.

Men ét vil jeg gøre klar for alle. Der bliver ikke udstillet eller udsluset katte fra os, så længe vi ikke har en raskmelding fra dyrlægen, men når den er der, er vi igen på banen med en hel del erfaring i rygsækken, som vi hjertens gerne vil dele med andre, der måtte komme i samme situation som os. For havde vi ikke haft andres erfaring at læne os op af, ved jeg ikke hvad vi havde gjort.

En stor tak til Kis Østerby og Kirsten Foldager.

Af fagdyrlæge K. Steensborg
Sakset fra "Dyrlægens temasider"

I det følgende beretter Fagdyrlæge K. Steensborg om behandling af Ringorm med Program Vet - samme behandling som Susanne i beretningen ovenfor i første omgang forsøgte sig med.

Et "nyt" middel mod ringorm?

På en dyrlægekongres afholdt for nylig i San Francisco blev der fremlagt nogle undersøgelsesresultater, som mere end antydede, at loppemidlet "Program vet" havde både en forebyggende og en helbredende effekt på ringorm hos hund og kat. Jeg

må understrege, at det indtil videre er svært at få disse resultater bekræftet i tilgængelig litteratur, men alligevel vil jeg driste mig til at fortælle, hvad jeg har hørt og læst.

Ringorm er en hudlidelse som

skyldes angreb af en svamp – oftest den der hedder *microsporum canis*. I praksis må næsten enhver hudlidelse mistænkes for at et ringormeangreb, men det typiske angreb starter med en ikke-kløende, tør og skældende plet. Pletten kan

have forskellig form, men vil i indledningsfasen ofte være rund. Senere i forløbet kan ringormen brede sig, formen ændre sig, farven kan evt. blive rødlig, og der kan ses kløe af varierende grad. En frisk ringorm giver ikke kløe. Kløen kommer, når der blandes bakterier i processen.

Ringorm betragtes ikke som en ekstrem smitsom sygdom. Det er mit indtryk, at man i en flok på 5 dyr vil se 2, der angribes. Hvorfor ringorm ikke angriber alle individer er en lang historie. Det har noget at gøre med de enkelte dyrs immunsystem (modstandskraft). I mine øjne er ringorm primært en stresssygdom, som optræder, f.eks. når dyr flyttes, når der er for mange dyr på et givet område, når de er svækkede af andre sygdomme og ikke mindst hos udstillingsdyr.

Svampen formerer sig og spredes via såkaldte sporer ("en slags æg"), som findes i omgivelserne og på inficerede dyr. Sporene er meget modstandsdygtige, og de overlever f.eks. nemt i op til 2 år i omgivelserne.

Specielt blandt katte er ringorm et kæmpeproblem, fordi der findes så mange skjulte smittebærere – katte med svampen på sig men uden symptomer. En norsk undersøgelse har bl.a. vist, at op til 40% af langhårede katte på udstillinger bærer svampen.

Hos hunde er situationen lidt anderledes. Tænker jeg nogle år tilbage, så jeg faktisk ikke ringorm hos hund men antallet har i de senere år været stigende. Årsagen til stigningen skal jeg lade være

usagt – måske er det et øget antal katte, måske en ændring i svampenes aggressivitet.

Ringorm har indtil nu været en svær lidelse at kurere. Man har behandlet med forskellige antibiotika, bade, salver m.m. Altid en besværlig, langvarig og meget kostbar behandling.

Nu påstår disse forskere så, at Program med indholdsstoffet lufenuron både kan forebygge og helbrede ringorm. Holder "det vand", må det siges at være en epokegørende opdagelse, og teorien bag anvendelsen er i hvert fald ok.

Lufenuron påvirker insekters evne til at danne kitin. Loppernes ægtand mister sin hårdhed. Det betyder, at larver ikke kan få hul på æggeskallen – de dør. Larverne kan ikke danne skelet.

Celle væggen i hudsvampe (inkl. ringormesvampen) indeholder kitin. Derfor fik forskerne den geniale idé, at prøve Program i behandlingen af ringorm. Da Program samtidig er et lidet giftigt præparat, var det et meget ufarligt forsøg.

De startede på 3 hunde, som ikke havde svaret på den almindelige behandling overhovedet. Alle 3 blev kureret med Program. Senere er der refereret en undersøgelse, hvor man har behandlet 156 hunde og 201 katte med svampelidelser i huden (ringorm) med lufenuron (60 mg/kg som en éngangsdosis). Dosis er noget større end til vanlig loppebehandling – men som sagt - stoffet er meget lidt giftigt. Alle dyrene viste bedring efter 8 dage. 10-20

dage efter behandling betegnes de som helbredt. Der sås et tilbagefald hos 5% af behandlede dyr efter nogen tid, men de blev helbredt ved en genbehandling.

Endvidere har man foretaget en retrospektiv undersøgelse af 2914 hunde og 1355 katte. Retrospektiv betyder, at man "set tilbage" i gamle journaler. 62 af hundene og 54 af kattene var behandlet mod ringorm. Ved hjælp af tal og statistik er konklusionen blevet, at ingen hunde og katte i behandling med Program havde fået ringorm – og - at ingen af patienterne med ringorm havde fået Program. Hvor stor sikkerheden er i den sidste undersøgelse, skal jeg lade være usagt, men det er da i hvert fald med til at støtte teorien.

Vi har også på Abild Dyreklinik prøvet at tænke lidt tilbage på vores ringormemateriale, og vi mener faktisk heller ikke at kunne huske dyr i almindelig Programbehandling mod lopper, som har fået ringorm.

Jeg håber at fremtidige undersøgelser kan bekræfte ovennævnte antagelser og resultater, men vil stadig understrege, at man før behandling "af noget der ligner ringorm", får diagnosen bekræftet hos sin dyrlæge.

Rutinemæssig loppebehandling med "Program Vet" forebygger altså tilsyneladende både lopper og ringorm. Samtidig er der åbnet mulighed for behandling af ringorm med "Program Vet" i stor dosis.

Det er store fremskridt.